

гр. Перник, 30 март, 2015 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди и петнадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев
Членове: Слава Георгиева
Ивайло Иванов

при секретаря М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 98 по описа на съда за 2015 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по повод касационна жалба, подадена от Регионална дирекция по горите /РДГ/- ***, представлявана от Директор РДГ, чрез юрисконсулт, против съдебно решение № 856, постановено по нах дело № 1099 от 2014 г. по описа на Районен съд Перник. С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление /НП/ № 51/2014 г., издадено от зам. Директор РДГ- ***, с което на А. С. ***, са наложени административни наказания- глоба в размер на 100.00 лв. и лишаване от право на ловуване за срок от 3 години, както и отнемане в полза на държавата на вещ, послужила за извършване на нарушението – ловно оръжие и принадлежности. Според АНО нарушението е по чл. 84, ал. 1 от ЗЛОД, за това, че на 20 и 21 май 2014 г., С. ловувал в землището на ДЛС Витошко-Студена като се движел с извадено от калъф и сглобено ловно оръжие, без да е убил или уловил дивеч, без да има издадено писмено разрешение за лов.

Касаторът намира, че въззивният съд се е произнесъл с незаконосъобразно решение, в противоречие с материалния закон и при наличие на съществени нарушения на процесуалните правила. По-конкретно нарушенията се изразяват в това, че нарушението, за което е санкциониран въззивника е установено по несъмнен начин от обективна и субективна страна. В случая не ставало въпрос за разминавания и противоречия, а едно и също нарушение е осъществено и в двата дни, посочени в АУАН и НП, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и в двата дни са едни и същи, АНО е посочил словесното описание на нарушението, без да конкретизира кое е конкретното предложение от нарушената разпоредба, но това според касатора не може да се приеме за съществено процесуално нарушение, тъй като доказателствата в тази връзка са неспорими. В касационната жалба се развива и оплакване, че НП е издадено при условията на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, като АНО, с крайния си акт е ангажирал административно наказателната отговорност на нарушителя – единствено за това, че е ловува без издадено писмено разрешително за лов. Иска се отмяна на решението на РС и да се постанови ново, с което да се потвърди НП.

Ответникът по касационната жалба, се представлява от пълномощник който оспорва жалбата и решението на РС, като правилно да се остави в сила.

Прокурорът предлага да се остави в сила решението на РС, тъй като НП е издадено при съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК, касационният състав разглежда касационната жалба на посочените в нея основания. Взе предвид, че при наличие на редовност и допустимост на съдебния акт е задължен на основание ал. 2 да провери служебно валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон.

Предмет на правен спор пред районния съд е законосъобразността на горепосоченото наказателно постановление, съставено въз основа на АУАН от 21 май 2014 г. за две нарушения – на 20 и 21 май с.г., при една и съща правна квалификация. Към преписката е приложен констативен протокол от 21 май /съставен в с. Боснек/ в който е отразено, че при подаден сигнал до РДГ била извършена проверка на МПС, в което бил ответника по касационната жалба. В багажника на автомобила имало ловно оръжие – сглобено и заредено с патрони, което било достатъчно да се приеме, че ответникът ловува по смисъла на чл. 43, ал. 3, т.1 от ЗЛОД. Ответникът не представил писмено разрешение за лов. В КП е посочено, че проверката била инициирана по сигнал от дл. лице при ДЛС от предния ден. Същия ден е съставен и АУАН, в който е описано същото нарушение без да се конкретизира, кой ден какво се е случило – няма описание на отделни нарушения за всеки ден. В АУАН е посочено, че е нарушен чл. 84, ал. 1 и 2 от ЗЛОД. В законния срок е издадено и НП, като АНО е приел, в рамките на правомощията си, че нарушението е само по първата алинея на чл. 84. Не е посочено в цифровото отразяване на нарушението предложението, от общо 3 такива, визирани в чл. 84, ал. 1 от ЗЛОД, което е основание за ангажиране на административно наказателната отговорност.

За да отмени процесното НП районният съд е счел, че същото се явява недоказано и издадено при съществени нарушения на административно наказателните правила, който извод се споделя и от настоящата съдебна инстанция. В преписката – по точно в АУАН са посочени две дати на извършване на нарушение – 20 и 21 май 2014. Като дата и час на откриване на нарушението е посочен 20 май 2014, 21 ч., за ловуване без издадено писмено разрешително; произведен изстрел и че няма убит дивеч. Проверяващите не са установили конкретно това лице – ответника по жалбата на 21 май – какво е извършил, освен, че бил с други хора в МПС, което проверяващите са спрели, ловното оръжие било в багажника на автомобила в калъф и увито с черга, по думите на разпитан свидетел. От това следва извода, че приложената разпоредба на чл. 43, ал. 3 (без посочено предложение), т. 1 от ЗЛОД няма отношение, тъй като ответника не е бил в движение с извадено от калъф оръжие. Следователно, не е ловувал по смисъла на тази разпоредба. В хода на съдебното производство е недопустимо да се извършват конкретизации, същите следва да са вече налични в административно наказателната преписка. Така следва да се отговори на оплакванията в касационната жалба – т. 7, за това, че АНО е прецизирал нарушението. Описанието на нарушението, доказателствата, които го потвърждават и законовите разпоредби, които са виновно нарушени, не могат да бъдат извличани по пътя на формалната или правна логика, или с позоваване на технически грешки, допуснати при съставяне на АУАН, едва в касационната жалба, или с извличане волята на АНО в противоречие с наличните писмени доказателства. Административно наказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение, като изискване и към АУАН и НП, е поставено посочването на мястото и датата на извършване на нарушението както и на законовите

разпоредби, които са били нарушени и санкционните такива в НП. При неправилно становище на АНО по този въпрос, съществено се ограничава правото на защита на наказаното лице, което има право да узнае какво точно нарушение се твърди, че е извършил, къде, кога и при какви обстоятелства. Нарушаване на правото на защита във всички случаи води до порочност на издаденото НП, тъй като представлява съществено процесуално нарушение.

Приетата от РС фактическа обстановка, подробно изложена в мотивите на решението, съответства на събраните по делото доказателства и се споделя изцяло от настоящият състав на съда. Действително в случая е спорно, доколко ответника по касационната жалба е извършил визираното в обжалваното НП нарушение към момента на проверката, а за предходния ден има само постъпил сигнал, че това лице ловува, без да е установено това по безспорен начин. Касационната инстанция споделя изцяло и правните изводи на въззивния съд относно допуснатите нарушения на административно производствените правила при съставянето на АУАН и впоследствие при издаване на процесното НП. Обосновани са изводите на съда, че административно наказателната отговорност на жалбоподателя, не е ангажирана съобразно законовите изисквания. Това е така, тъй като от съставените АУАН и КП, не става ясно кога точно е извършено нарушението, а това поставя под съмнение наличието на нарушение и начина на неговото установяване. Последните са били основание за издаване на НП, а едва в касационната жалба се споменава допусната техническа грешка от АНО, който пропуск не може да се валидира в касационното производство. Оплакването за приложимост на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, което било в рамките на оперативна самостоятелност на органа не се споделят, тъй като органа в тези случаи действа при условия на обвързана от АУАН компетентност.

С оглед на посоченото по горе, касационен състав на Административен съд Перник счита, че РС е постановил валидно, допустимо и правилно решение, постановено при правилно приложение на материалния закон.

По тези съображения, касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 856, постановено по нах дело № 1099 от 2014 г. по описа на районен съд Перник.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.